

נָטִיל תֵּלֶת פְּסִיעַן אַחֲרָיו, (רְשִׁימָא בְּלָבָא) אֶסְחָר לְדוֹכְתֵיהּ

ובאשר הוא היה בא להקטיר את הקטורת אז הוא היה הולך עוד שלוש פסיעות אחרות והיה מכוון להעלות את המלכות בחג"ת דז"א ואז הוא היה מכוון את ליבו להיכנס והשכינה שהיא רשומה בליבו של הקב"ה היתה באה ומקדימה אותו להיות במקומה שהוא על הכרובים (שע"ר רמ"ק). **נָטִיל תֵּלֶת פְּסִיעַן, אֶסְחָר עֵינָיו, וְאֶת־קֶשֶׁר לְעֵילָא** ואז הוא הלך עוד שלוש פסיעות והיה מכוון להעלות את המלכות בחב"ד דז"א והיה סוגר את העינו בכדי שלא יהנה מזיו השכינה והיה נקשר למעלה בספירות העליונות (שע"ר). **עָאֵל לְאַתָּר דְּעָאֵל, שָׁמַע קוֹל גְּדַפֵּי דְכְּרוּבֵיִיא מְזַמְרִין, וְאֶקִּישָׁן גְּדַפֵּין פְּרִישָׁאן לְעֵילָא** ונכנס למקום שנכנס שהוא לקודש הקודשים ושמע את קול כנפי הכרובים המזמרים ע"י שמקישים את כנפיהם הפרושות למעלה. **הָוָה אֶקְטִיר קְטוֹרֶת, מִשְׁתַּכָּא קוֹל גְּדַפֵּיהוּ וּבִלְחִישׁוֹ אֶתְדַבְּקוֹן** והכהן היה מקטיר את הקטורת ואז היה משתתק קול כנפיהם ואז זז"ן היו מתדבקים ומתייחדים בלחש.

אִי פִּהְנָא זָכִי, דְּהָא לְעֵילָא בְּחִידוֹ אֶשְׁתַּכַּח ואם הכהן היה צדיק וראוי שזז"ן יתייחדו על ידו אז זז"ן היו נמצאים למעלה בשמחה, **אִוְרָה הָכָא בְּהֵיא שְׁעֵתָא נָפִיק רַעְוָא דְנְהוֹרָא, מִתְבַּסְמָא מִרִּיחֵין דְטוֹרֵי אַפְרִסְמוֹנָא דְכִיָּא דְלְעֵילָא** וכן כאן למטה בקודש הקודשים היה יוצא הארת רצון הכתר ועי"ז היתה מתמתקת המלכות מהריח של הרי הבינה הנקראת אפרסמון הטהור שלמעלה (רמ"ק), **וְאִזְלָא בְּכָל הַהוּא אַתָּר, אַעִיל רִיחָא בְתֵרֵי נוֹקְבֵי דְחוֹטְמִיהּ, וְאֶתִּישְׁבָּא לְבָא** ואז

הלימוד היומי

היה הולך הריח בכל אותו מקום והיה נכנס הריח בשתי נקבי החוטם של הכהן הגדול והיה מתישב בליבו וזהו היה הבשורה שנתקבלה עבודתו. **כִּדִּין כִּלְא הוּא בְּלִחְיָשׁוֹ, וּפְטָרָא לָא אֲשַׁתְּכַח תַּמָּן** ואז הכל היה בלחש ולא היה נמצא שום פתחון פה בכדי לקטרג. **פְּתַח כִּהְנָא פּוּמִיָּה בְּעִלּוּתָא בְּרַעוּתָא בְּחִדּוּתָא, וְעֲלֵי עִלּוּתִיהּ** ואז הכהן היה פותח את פיו והיה מתפלל את תפילתו ברצון ובשמחה וזהו היה התפילה הקצרה שהיה מתפלל הכהן הגדול

[קנו].

בְּתַר דְּסִיִּים, וְקָפִין כְּרוּבֵיָא כְּמִלְקָדְמִין גְּדַפֵּיָהוּ, וּמִזְמָרִין ואחרי שהיה מסיים את תפילתו היו זוקפים הכרובים את כנפיהם כבתחילה והיו מזמרים. **כִּדִּין יָדַע כִּהְנָא דְרַעוּתָא הוּוּ, וְעִדָּן חִדּוּתָא לְכִלְא, וְעַמָּא יַדְעִין דְּאִתְקַבַּל עִלּוּתִיהּ** ואז היה יודע הכהן שהיה שעת רצון לפניו והיא זמן שמחה לכל והעם היו יודעים שהתקבל תפילתם, **כְּמָה דְכִתְיִב כַּמְשׁ"כ בַּפְּסוּק, (ישעיה א) אִם יִהְיוּ חַטָּאִיכֶם פְּשָׁנִים כְּשִׁלְג יִלְבִּינוּ. וְהוּא תָב לְאַחֲזִירֶיהּ, וְעֲלֵי עִלּוּתִיהּ** ואז היה הכהן חוזר לאחריהו והתפלל את תפילתו שהיא תפילה אחרת על ישראל (רמ"ק). **וְכָאָה**

אור הרשב"י

שחונה מעליותא היא אלא אימא אם שחונה תהא גשומה רב אהא בריה דרבא מסיים בה משמיה דרב יהודה לא יעדי עביד שולטן מדבית יהודה ולא יהיו עמך ישראל צריכין לפרנס זה מזה ולא תכנס לפניך תפלת עוברי דרכים.

[קנו] כדאיתא ביומא דף נג ע"ב ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון ולא היה מאריך בתפלתו שלא להבעית את ישראל: מאי מצלי רבא בר רב אדא ורבין בר רב אדא תרווייהו משמיה דרב אמרי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתהא שנה זו גשומה ושחונה

הלימוד היומי

בן-יואל בן איילה ליליאן - הצלחה שמירה בריאות וכל הישועות

חֹלְקִיהָ דְכַהֲנָא, דְהָא עַל יְרֵוֵי חִידּוֹ עַל חִידּוֹ אֲשַׁתְּכַח
הָהוּא יוֹמָא לְעֵילָא וְתָתָא אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל הַכֹּהֵן שֶׁעַל יְדוֹ הִיטָה נִמְצָאָת
שִׁמְחָה עַל שִׁמְחָה לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, עַל הָהִיא שְׁעָתָא פְּתִיב וְעַל אוֹתוֹ שְׁעָה
נֹאמֵר, (תהלים קמד) אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁיְהוּהוּ
אֱלֹהֵיו [קכז].

וְהִיטָתָה לָכֶם לְחֻקֹּת עוֹלָם בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂוֹר לַחֲדָשׁ
תַּעֲנֵנו אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְגו' (ויקרא ט"ז) רַבִּי חֲזִי' א
פְּתַח וְאָמַר לְבָאֵר אֶת הַפְּסוּק וְהַקְדִּים בְּתַחֲלִילָה לְבָאֵר אֶת מִשְׁכַּב, (ישעיה כו) נַפְשֵׁי
אוֹיְתֵיךְ בְּלִילָה אַף רוּחֵי בְּקֶרְבִי אֲשַׁחֲרֶךְ וְגו' [קכז]. נַפְשֵׁי

אור הרשב"י

אף כי הכונה לומר כי זכה אל הרוח אבל לא בשיתוף עם הנפש ממש וזהו אף רוחי כו'. ולרמוז אל כל הגו' לכן נרמז בר"ת בלילה אף רוחי מלת באר לרמוז אל מה שביארנו שעולה הנפש אל הבאר העליון ונשאר שם. והנה האדם שהשיג בעצמו שהשלים חלק הנפש בכל פרטי' וכבר הרוח מתחיל לבא בו לפרקים כמו בסוד תוספת שבת כנודע אצלנו צריך שיאמר פסוק זה של נפשי אויטיך כו' עם הכוונה הגו' וזכה אל רוחו ואם לא יעשה כן אפשר שכיון שנפשו נשלמה ואין בו כח להמשיך רוחו א"כ הרי עומד בעוה"ז לבטלה ואולי ח"ו יסתלק מן העולם בלא זמנו וז"ס ימותו ולא בחכמה כי בסיבת שאין בו חכמה ע"ד הנזכר אפשר

[קכז] וביאר המדרש במדבר רבה אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו שאין אישורן של ישראל אלא על שבחרו בהקב"ה להיות להם לאלהים והקב"ה בחר בהם להיותם לו לעם סגולה.

[קכח] כתב בשעהכ"ו דף נ"ז ע"ד וז"ל: וז"ס פסוק נפשי אויטיך בלילה כו' פ"י נפשי כי כאשר נשלמה לגמרי עד שתוכל לעלות ולהתדבק בו ית' הנה אז אויטיך בלילה כי אז ע"י שינת הלילה משתוקקת הנפש אליו ית' ועולה אליו בסוד מ"ן הצריכות לצורך זווג עליון וכיון שהיא עולה באותה התאוה והתשוקה לכן נשאר' למעלה ואינה חוזרת ובבא השחר אשר אני מתעורר אז אשחרך עם רוחי בקרבי ע"ד הגו'ל ואל תתמה ממלת

אֹוֹיִתְךָ בְּלִילָהּ. נַפְשֵׁי אֹוֹתְךָ בְּלִילָהּ מִיִּבְעֵי לֵיהּ, מֵאֵי
 נַפְשֵׁי אֹוֹיִתֶיךָ שִׁמְשׁוּב נִפְשֵׁי אֹוֹיִתֶיךָ בְּלִילָהּ שִׁפְרוּשׁוֹ שְׁדוּד אִמֵּר שִׁנְפִּישֵׁי מִתְּאוּהָ
 וּמִשְׁתּוֹקֶקֶת אֵלֶיךָ בְּלִילָהּ וְאִ"כ קֶשֶׁה לְמָה לֹא כְּתוּב נִפְשֵׁי אֹוֹתְךָ בְּלִילָהּ וּלְמָה כְּתוּב נִפְשֵׁי
 אֹוֹיִתֶיךָ שִׁמְשַׁמֵּעַ שְׁדוּד הִיָּה מִשְׁתּוֹקֵק אֶל נִפְשׁוֹ. אֵיךְ רוּחִי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ, וְשַׁחֲרֶךָ
 יִשְׁחַרְךָ מִיִּבְעֵי לֵיהּ וְכֵן קֶשֶׁה עַל מִשׁוּב אֵיךְ רוּחִי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ שִׁפְרוּשׁוֹ שְׁרוּחִי
 יִדְרוּשׁ אוֹתְךָ וְאִ"כ הִיָּה צָרִיךְ לוֹמֵר יִשְׁחַרְךָ וּלְמָה כְּתוּב אֲשַׁחֲרֶךָ שִׁמְשַׁמֵּעַ שְׁדוּד אִמֵּר לְרוּחוֹ
 אֲנִי אֲשַׁחֲרֶךָ. אֵלֶּא הֲכִי תֵּאֲנֵא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רוּחָא
 וְנִפְשָׁא דְכָלְא, וְיִשְׂרָאֵל אִמְרֵי נַפְשֵׁי וְרוּחִי אֲנִתְּ אֵלֶּא כִּךְ
 לְמִדְנֵוּ שֶׁהִקְבִּ"ה הוּא הַנֶּפֶשׁ וְהָרוּחַ שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל אֹמְרִים לְקַבֵּ"ה אַתָּה הָרוּחַ
 וְהַנֶּפֶשׁ שֶׁלֵּנוּ. בְּגִין כֵּן אֹוֹיִתֶיךָ לְאִדְבָקָא בְּךָ, וְאֲשַׁחֲרֶךָ
 לְאֲשַׁבְחָא רְעוּתְךָ וּמִשּׁוּם כִּךְ יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים לְקַבֵּ"ה שְׁאֲנֵוּ מִתְּאוּוּיִם לְהִדְבֵּק בְּךָ
 וְכֵן אֹמְרִים אֲשַׁחֲרֶךָ דִּהְיִינוּ שְׁאֲנֵוּ מִשְׁכִּימִים לְמִצּוֹא אֶת רְצוֹנְךָ.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נֶשׁ נֵאִים בְּעַרְסִיהּ רַבִּי יוֹסִי
 אֹמֵר שְׁבַשְׁעָה שְׁאֲדָם יִשָּׁן עַל מִיטְתּוֹ. נִפְקָא נִפְשִׁיהּ, סָלְקָא
 וְאִסְהִידַת בֵּיהּ בְּבַר נֶשׁ, עַל כֵּן מַה דְּעֵבַד בְּכָל יוֹמָא אִזְ
 יוֹצֵאת נִפְשׁוֹ וְעוֹלָה לְמַעְלָה וּמַעֲרִידָה עֲלֵיו אֶת כָּל מַה שֶּׁהוּא עֹשֶׂה בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם. גּוֹפָא

אור הרשב"י

שימשך להם המיתה ואעפ"י שאומר פסוק בידך אפקיד רוחי כו' זה הוא בחי' הנשמות העולות דרך פקדון לבד ויעלו וירדו למקומ' אבל פסוק של נפשי אויתך כו' הוא מועיל לענין הנז' וזוכרהו.

הלימוד היומי

בן-יואל בן איילה ליליאן - הצלחה שמירה בריאות וכל הישועות